

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Βίδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Τὴν ἐπομένην περὶ σταφιδοκάρπου πραγματείαν δημοσιεύθεισαν τὸ πρῶτον ἐν τῷ «Αἰώνι», ἀναδημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς, τὸ μὲν διότι αὕτη ἐπέρχεται καθ' ἣν ἐποχὴν ἅπαντας ἐνταῦθα ἀποσχολοῦσιν αἱ τύχαι τοῦ πολυτίμου ἐκείνου προϊόντος ρίας, τὸ δὲ διότι προέρχεται, ἐξ ὅσου ἠδυνήθημεν νὰ εἰκάσωμεν, ἐξ ἀνδρῶς γνωστοῦ ἐπὶ συνέσει καὶ πείρᾳ, γηραιοῦ συμπολίτου, δυναμένου νὰ ἐκτιμῆσθῃ ὀρθῶς τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως τῆς σταφίδος μας ἐξ ὧν ἤρτηται ἡ οἰκονομικὴ τοῦ τόπου θέσις,

Περὶ σταφιδοκάρπου

Ἡ φυλλοξήρα, ἡ κορινθιακὴ σταφίς καὶ αἱ κρίσεις αὐτῆς. — Πῶς δύνανται νὰ προληφθῶσι καὶ παύσωσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξασφαλίσθῃ ἡ παραγωγή καὶ ἡ κατανάλωσις. — Ὁ Κυβερνήτης καὶ ὁ Ῥεγνύ — Οἰκονομικαὶ θεωρίαι τοῦ Κυβερνήτου. — Συμπέρασμα Ν. Σπηλιάδου.

Ἐρὸς τὸν κ. Γεννάδιον ὀφείλεται χάρις, διότι αὐτὸς καὶ μόνος φροντίζει νὰ παρέχῃ συνεχῶς εἰς τὸ κοινὸν εἰδήσεις, γεωργικὰς, καὶ μάλιστα περὶ φυλλοξήρας. Περιττὸν νὰ εἴπω ἐνταῦθα πόσον ἀναγκαῖαι εἰσὶν αἱ περὶ φυλλοξήρας κυρίως πληροφορίες εἰς τὴν χώρα καὶ τὴν Κυβερνήσει, μεταδιδόμεναι μάλιστα ὑπ' ἀνδρῶς εἰδήμονος καὶ ὑπὸ φιλογεωργίου ζήλου ἐμπνεομένου. Ἡ τελευταία αὐτοῦ διατριβὴ ἐν πολλαῖς παρέχει ἀφορμὴν σκέψεως.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ ἡμέτεραι προφυλάξεις κατὰ τῆς φυλλοξήρας εἰσὶ κατὰ τι αὐστηρότεραι τῶν ἄλλοιθι νενομοθετημένων. Ἀλλ' ὅταν ἀναλογισώμεθα, ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἡ ἐκτέλεσις χωλαίνει ἐπὶ πολὺ, θὰ πεισθῶμεν τότε ὅτι αἱ πελεονάζουσαι διατάξεις ὠφελούσιν, ἀντὶ νὰ βλάψωσιν. Ἰσως ὑπάρχουσι καὶ ἄσκοποι τινες διατάξεις παρ' ἡμῖν, ὡς λόγου χάριν αἱ περὶ σπερμάτων, ἀλλὰ καὶ αὗται δὲν εἶναι ἐπιζήμιοι εἰς ἣν εὐρίσκεται κατὰ τῆς γεωργίας καὶ ἡ κηπουρικῆς, καὶ αὕτη ἡ δεινδροκομία, αἵτινες οὕτω ἤθροντο τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς ποικιλίας. Εὐχομαι μόνον νὰ ἐκτελῶνται εὐσυνειδήτως αἱ περὶ προφυλάξεως ἀπὸ τῆς μαστιγῆς ἐκείνης διατάξεις, οἱ δὲ ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἀπὸ κοινοῦ, διὰ τὸ ἐντονώτερον, νὰ νὰ ὑπομιμνήσκωσι συνεχῶς ταύτας καὶ τὴν ἀκριβῆ αὐτῶν ἐκτέλεσιν τοῖς ἐπιτετραμμένοις αὐτῆν, καὶ τελευταῖον αἱ φιλανθείς κυρίαι, ἐνόσω ὑπάρχει ὁ φόβος τῆς φυλλοξήρας, νὰ κερθεθῶσιν οἱ ἔχουσιν ἀνθοφόροις φυτοῖς καὶ νὰ μὴ σπεύδωσιν εἰς ἀπολαύσιν τῆς ἐκ τῆς ποικιλίας τῶν ἀνθέων ἠδονῆς διὰ τῆς θυσίας τῶν ἄλλων, καὶ αὐτῶν εἰ τῶν εὐκλειότερων αὐτῶν. Ἄν ποτε ἡ φυλλοξήρα μεταδοθῇ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, τὸ ἡροστράτειον τοῦτο ἀνοσιούργημα θὰ διατελῇ ὄν ἔργον καρδίας τρυφερᾶς, γυναικῶς εὐαισθητοῦ. Ἀλλὰ τότε ἀντὶ τῆς ποιότητος ἡ κατεδικασθῆ ὁ Ἡρόστρατος. αἱ γυναῖκες πᾶσαι πρέπει νὰ ἐνομασθῶσι φιλλοξέραι. Πάντα τὰ στοιχεῖα κρήσεως φροσφῆς, ἀπειλούσης τὸ μέλλον

τῶν κορινθιακῶν σταφίδων, εὐρίσκονται ἤδη ἐν τῇ δημιουργίᾳ αὐτῶν, ὡς ὀρθῶς ὁ κ. Γεννάδιος προλέγει. Βεβαίως δὲν εἶναι πρώτη ἡ κρίσις αὕτη, εἶναι ὁμοῦς ἡ καταστρεπτικωτάτη καὶ σχεδὸν ἴση τῇ εἰσβολῇ τῆς φυλλοξήρας. Ὅταν τοιαῦται κρίσεις προμηνύονται, πρέπει νὰ προλαμβάνωνται καὶ ἐγκαίρως καὶ καταλλήλως. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον ἐπελθούσαι κρίσεις ἐξουδετερώθησαν διὰ τῆς κατὰ καιροῦ βαθμιαίας ἐλαττώσεως τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ ἀπὸ 4½ εἰς 7¼ σελίνια κατὰ στατῆρα, καὶ τῆς κατ' ἀκολουθίαν αὐξήσεως τῆς καταναλώσεως. Τὶ δ' εἶναι στατῆρ ἀγγλικός; Βάρος 112 μόλις λιτρῶν ἀγγλικῶν! Ὅλον τὸ δημόσιον ἔσοδον τῶν καταναλισκομένων ἐν τῷ ἠνωμένῳ βασιλείῳ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας διαφόρων ξηρῶν σταφίδων, ὑπὸ τὸν δασμὸν τῶν 7¼ σελινίων, οὐδέποτε φθάνει εἰς τὸ ἡμισυ ἐκατομύριον λιτρῶν στερλινῶν κόκκος ἄμμου εἰς τὸν καταπληκτικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἐκείνου! Νετ' ἀκριβεστάτας στατιστικὰς πληροφορίας, πᾶσα ἐλλάτωσις τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ ἐδιπλασίαζε καὶ ὑπερεδιπλασίαζεν ἀμέσως τὴν κανάλωσιν. Τὰ περὶ τοῦτου μυριάκις ἐπανελήθησαν καὶ κατήντησαν πλέον ἀηδῆ. Τὰ ἀλλεπάλληλα ταῦτα παραδείγματα ἔπρεπε νὰ ἐδηγήσωσιν ἡμᾶς περὶ τοῦ πράκτεως, ἀφοῦ ἡ παραγωγή κῦζαν ἐκατὰ λόγον τῆς καταναλώσεως, καὶ ἐπόμενον ἦτο, διότι ὁ τόπος σήμερον οὐδεμίαν γινώσκει ἄλλην ἐπωφελεῖ ἢ ἐπωφελεστέραν καλλιέργειαν, ὅπως ὑπερτερῆσθῇ ἡ παραγωγή τὴν κατανάλωσιν, ἀφοῦ πρὸ δεκαετίας ἐλλάτωσις τοῦ δασμοῦ δὲν ἐγένετο, τὰ γερμανικὰ δὲ τέλη τῆς εἰσαγωγῆς ἐξηκολούθησαν καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ διατηρῶνται σταθερῶς τὰ αὐτὰ. Ἡ ἀμερικανικὴ Συμπολιτεία ἤλθε μόνη ἀρωγὸς εἰς τὸν πλεονασμὸν τῆς παραγωγῆς. Ἀλλ' ἡ Συμπολιτεία αὕτη δὲν δύναται νὰ πρωτεύσῃ ἐν τῇ κατανάλωσει, διότι ἡ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος γεῦσις ἐνεκα ἐθνολογικῶν αἰτιῶν οὕτω κατέστη γενική. Ἡ Ῥωσσία ἐνεκα συμφερόντων ἐγχευρῶν καταπολεμεῖ διὰ βχυρῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν τὴν ἐκ τῆς κορινθιακῆς ἢ ἄλλης σταφίδος ξηρᾶς οἰνοπνευματοποίησιν, εἰς ἣν μέγιστα προσῆδύναντο νὰ ἐξοδευθῶσιν ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ φιλῆ τῶν οἰνοπνευμάτων αυτοκρατορία.

Ἡ Ἀγγλία λοιπὸν κυρίως καὶ ἡ Γερμανία εἰσὶ τὰ μόνα μέρη ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἔθα παντὶ σθένει καὶ διὰ πάσης θυσίας ὀρεῖσθαι νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως. Τα εἰσαγωγικὰ τέλη τῆς ἀμερικανικῆς Ὁμοσπονδίας δὲν εἶναι βάρεια, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν δυνάμεθα νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν τελείαν κατάργησιν.

Εὐχομαι νὰ ἐπαληθεύσῃ ἡ εἰρήσις, ὅτι ὅσον οὕτω περατοῦται σύμβασις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Γερμανίας, ἐν τοῖς ὅροις ἡ ἀναγράφεται ὡς ἐλάττωσις τῶν γερμανικῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, περιοριζομένων εἰς τὸ τρίτον τῶν ἤδη εἰσπρατιομένων. Ἡ σπουδαία αὕτη ἐλάττωσις θὰ ἔχῃ βεβαίως τὰ λίαν ὠφέλιμα ἐπακολουθήματα αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν παρὰ τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν παρὰ τοῦ μυριοστόμου καὶ παμπάγου ἀγγλικοῦ γίγαντος. Καὶ ναὶ μὲν ἡ τῶν

γερμανικῶν τελῶν ἐλάττωσις ἐνδέχεται νὰ παρτικινήσῃ τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν νὰ ἐλαττώσῃ καὶ αὕτη τὸν δασμὸν, ἢ καὶ νὰ καταργῆσθ αὐτὸν ὀλοτελῶς, - πρᾶγμα οὐχὶ οὕτω σπάνιον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἀγγλικῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, - οὐχ' ἦτον ὁμοῦς καὶ ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ μὴ παύσῃ ἐργαζομένη πρὸς τοῦτο, διότι θὰ προέλθῃ ὠφέλεια ἀνεκτίμητος, ὡς περὶ τοῦτου προσεχῶς ποιήσωμι λόγον. Τὴν ἐλπίδα τῆς μετὰ τὴν γερμανικὴν σύμβασιν ἐνδεχομένης ἐλαττώσεως ἢ καταργήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ ἀρύομαι ἐκ τῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, φιλοτιμουμένης νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον, καὶ πρὸς τοῦτο θυσιαζούσης πᾶν ταμειυτικὸν συμφέρον, ὅταν μάλιστα προβλέπῃ, ὅτι ἄλλη τις ἐπικράτεια δύναται νὰ ἐλκύσῃ τὴν ἐμπορίαν εἰδους τινὸς διὰ μετριωτέρας φορολογίας κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ, καὶ ἂν τὸ εἶδος τοῦτο ὑπάρχῃ μικροσκοπικῆς ἀξίας πρὸ τῆς καπληκτικῆς ἀξίας τῶν τοσοῦτων πλουσιωτάτων ἐμπορευμάτων, τῶν ἐπ' ἀποτάτων χωρῶν εἰς τὴν ἀπεράντον ἐμπορικὴν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας κυκλοφορίαν εἰσαγομένων. Τοιοῦτό τι συνέβη, ὅτε πρὸ εἰκοσιπενταετίας ὁ δασμὸς τῶν σταφίδων ἀπὸ 22 σελινίων ἠλαττώθῃ εἰς 15, ὅπερ ὀφείλεται τῇ προηγηθείσῃ ἐλαττώσει τοῦ ἀμερικανικοῦ δασμοῦ, μὴ διατηρηθείσῃ ὁμοῦς τότε ἐπὶ πολὺ ἐνεκα τοῦ ἐμυρυλοῦ πολέμου. Ἀρκεῖ αἱ οἰκονομικαὶ περιστάσεις νὰ ἐπιτρέπωσι τοῦτο, καὶ πρὸ πάντων ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου νὰ ᾖ καὶ ἀσφαλῆς, καὶ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις πᾶν περισσεύμα τῶν προϋπολογισμοῦ αὐτῆς ἀνεπιστρέφῃ εἰς τὴν λαὸν, διὰ τῆς ἀνακουφίσεως αὐτοῦ ἐκ φόρων βαρυνόντων τὰς τοῦ βίου ἀνάγκας καὶ ἀπολαύσεις. Ποῖον δὲ θὰ ἦναι τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποτέλεσμα τῆς ταχειᾶς καταργήσεως τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ; Καταπληκτικὸν καὶ σχεδὸν μυθῶδες. Τὰ προηγούμενα ἐδηγοῦσιν ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο. Ἐντὸς πεντηκονταετίας, ὑπὸ τὴν βαθμιαίαν ἐλάττωσιν τοῦ ἀγγλικοῦ δασμοῦ ἀπὸ σελινίων 44 εἰς 7 κατὰ στατῆρα, ἢ ἐν τῷ ἠνωμένῳ βασιλείῳ τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας κατανάλωσις τῆς σταφίδος ὑπερδεκαπλασιάσθη, νῦν δὲ, ὅτε ἡ χηψις αὐτῆς ἐγένετο συνθηθεστάτη καὶ ἡ ξηρὰ αὕτη ὁπόρω, λίαν εὐάρετος ἀποβαίνουσα εἰς τὴν ἀγγλικὴν γεῦσιν, κατήντησεν ἀπὸ εἰδους πολυτελείας εἰς εἶδος ἀνάγκης, οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι, καταργουμένου τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ἐντὸς δεκαετίας ἢ καὶ τάχιον δύναται νὰ τριπλασιασθῇ τὸ γε νῦν ἐν τῇ ἐπικρατεῖᾳ ἐκείνῃ καταναλισκόμενον ποσόν, ἤγουν νὰ πλησιάσῃ μόνη αὕτη ἡ κατανάλωσις τὰ 400,000,000 ἐνετικῶν λιτρῶν. Τότε δὲ ἀντὶ 20,000,000 δραχμῶν, εἰσομιζόμενων σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἐκ μόνης τῆς ἀγγλικῆς καταναλώσεως, θὰ εἰσκαμιζῶνται 60,000,000 ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος κατὰ τὸν μετριώτατον μέσον ὄρον τῶν 150 δραχμῶν κατὰ χιλιάδα. Ὅταν δὲ φθάσῃ ἡ Ἀγγλία μόνη νὰ καταναλίσκῃ τοσοῦτο ποσόν, τότε περὶ τῆς πᾶσα σκέψις καὶ μάταιος πᾶς φόβος περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, αἱ τιμαὶ δὲ ἀναγκασίως, ὡς ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, τῶν κατὰ

την αλιευτικήν την σταφίδα, θά διατηρηθώσιν εις ύψους ώρελίμους, και τότε ή 'Ελλάς δύναται, - να προβή άτιμωρητή εις όσας και άν θέλη έμφυτεύσεις, ούδέν δέ ύριον δύναμαι να θέσω πλέον εις την γεωργικήν παραγωγήν του τόπου, όταν εκ μόου του προϊόντος της σταφίδας δυνηθή ή χώρα να εισκομίξη περί τά 100,000,000 δραχμών, ει μή και περισσότερο του ποσού τούτου. Τούτουτον οικονομικόν άποτέλεσμα δέν είναι άρά γε ικανόν να έξυπνήσῃ την μέριμναν των περι τά οικονομικά της πατρίδος ασχολουμένων;

Περί της έν γενεί έγγειου παραγωγής της έλληνικής χώρας, ίσως και πάλιν επαναλάβω τινά, σχετικώς μάλιστα προς τας παρούσας οικονομικάς περιστάσεις. "Ο,τι δέ γράψω, τώρα πλέον, θά ήναι ή διαθήκη μου, δι' ής θά κληροδοτήσω τó μέγα τούτο ζήτημα εις τόν μέλλοντα αιώνα! Είπον άνωτέρω, ότι δύναμεθα να έπιζητήσωμεν την τελείαν του άμερικανικού δασμού κατάργησιν δι' άνταλλάγματα. Άλλά τούτο γράφων, ένεθυμήθη την σκοτοδίνην έξ ής κατελήφθημεν, ότι πρό όλίγων έτών προέκειτο να παράσχωμεν τη 'Αγγλία άντάλλαγμα τι λόγου άνάξιον, όπως έπιτύχωμεν τόν εις τρία μόνον σελήνια περιορισμόν του δασμού. Ήζήτει παρ' ημών ή 'Αγγλία τότε άτέλειαν εις την εισαγωγήν ειδών τινών της βιομηχανίας αυτής, και προσέτι ύπόσχεσιν, ότι δέν θαύξηθη ό έγγειος φόρος των σταφίδων, και ότι ό φόρος ούτος θά παύση να εισπράττηται έν τοις τελωνείοις. Ή πρώτη των απαιτήσεων τούτων ήδύνατο να προσκόψη πρό συμβάσεων διεθνών δια τά δημοειδή έμπορεύματα. Άλλά, και τούτου δοθέντος, δέν έπρεπεν άνευ ούδενός δισταγμού να διαγράψωμεν έν του ήμετέρου προϋπολογισμού και τρία και τέσσαρα εκατομμύρια δραχμών, να γίνωμεν κάτοχοι πακτωλού τούτου, όν άνωτέρω περιεγράψαμεν; Διά του πακτωλού τούτου, θάνεπτύσσοντο άλλα συμφέροντα φορολογητέα άξιας μεγίστης, έξ ών τó κράτος θάπλεονάσθαι πολύ πλείονα κατ' έτος, ή όσα θά έθυσίαζέν. Ήκτός δέ τούτου ή γεωργική άποβαρύνουσα και τούς γεωργικούς πληθυσμούς και άπασαν την χώραν, θάπεράσειε δι' αυτήν άσπασθη καλλιεργητικόν τι σύστημα, ού ή τελειοποίησις ναποτελέση τó ιδανικόν του ελληνικού γεωργικού κόσμου, όπερ έξ αυτού λείπει.

'Άλλ' ό προϋπολογισμός των έσόδων του Κράτους είναι ό φοβερός σκόπελος, προς όν πάσα πρόοδος ναυαγεί ύπό πάσαν έποψιν. Έσοδον, προσκτηθέν δύναμι νόμου φορολογικού, πώποτε δέν μεταβάλλεται παρ' ημίν επί έλαττον, άλλ' επί πλέον πάντοτε, είναι δέ φόροι αυξανόμενοι έπ' άπορον, και δαπάναι τινές διατηρούνται άμετάβλητοι, ως να ήσαν πλάκες του Μωυσεως!

'Άλλά πώς ή άγγλική Κυβέρνησις να παρακινηθή εις την έλάττωσιν του δασμού, άφοϋ ή 'Ελλάς άντι έλαττώσεως προτιμά την αύξησιν της φορολογίας της σταφίδας; Ή 'Ελλάς, άναγεννηθείσα εκ της τέφρας αυτής, άνάγκην είχε δημιουργίας, και δημιουργίας ιδιορρυθμού, όπως δυνηθή να προσκησεται έν χρόνω βραχυτάτω δύναμεις, ικανάς ναγάγωσιν αυτήν έντός της παλαιστροφας του παγκοσμίου συναγωνισμού. 'Ο Κυβερνήτης μόνος συνέλαβε την ύψιστην ταύτην έννοιαν και έξ όλων των έργων και των λόγων αυτού καταφανές γίνεται τó θεοπρεπές ιδανικόν της άκρας αυτού κυβερνητικής περιουσίας. Άλλ' ούδεις ένόησεν αυτόν, ή μάλλον ούδεις ήθέλησε να έννοήσῃ αυτόν και έμπράκτως. Βασταροί δέ άντιγραφείς ύπῆρξαν οι διάδοχοι τούτου άνδρός.

"Οτε τῷ 1830, ό Κυβερνήτης έξήτησε παρά του Έκνάρδου, οικονομολόγου πρακτικής άξιας, να δυνηθή δι' αυτού να διαρρυθμισή και διοργανώσῃ τά οικονομικά του τόπου, έγραφε προς αυτόν, πρός τούς άλλους, και ταύτα: "Ο άνήρ τόν όποιον ύσού ζήτω πρέπει να γνωρίζῃ καλώς την οικονομικήν διοίκησιν, πρέπει να ήναι έγκρατής της διοργανώσεως και της ύπηρεσίας των οικονομικών απραγμάτων. Δέν θέλω διδάσκαλον της πολιτικής

οικονομίας, θέλω άνδρα δύναμενον να έργασθῃ εις την οικονομικήν διάπλασιν της χώρας θέλω άνθρωπον εις τόν όποιον να είπω: Ίδού τά πράγματα, ίδού και αι ιδέαι μου. Σκέφθητι και είπέ μου τας παρατηρήσεις σου."

Κατά τας παραμονάς άκριβώς της καταστροφής της 27 Σεπτεμβρίου 1831, έφθασεν εις ναύπλιον ό άποσταλείς ύπό του Έκνάρδου ως πρακτικός οικονομολόγος Ρεγνύ, ό μετά ταύτα πρώτος πρόεδρος του ήμετέρου Έλεγκτικού Συνεδρίου. 'Ο Κυβερνήτης εκάλεσεν αυτόν εις γεύμα, προς όν είχε συνδαιτημόνας και τούς άνωτέρους οικονομικούς υπαλλήλους του Κράτους, ως λόγου χάριν τόν Γεώργιον Σταύρου, τόν Άνδρέαν Παπαδόπουλον και τόν Χρήστον Οικονομίδην άποτελούντας την έλεγκτικήν έπιτροπήαν, ήτοι τó έλεγκτικόν Συνέδριον, τόν Κοντουμάν και άλλους τινάς δευτερεύοντας, εμπόρους πρό της επαναστάσεως και πρακτικώς γνωσκόντας την έμπορικήν διπλογραφίαν προς δέ και τόν λόγιον ύπουργόν των Έσωτερικών Νικόλαον Σπηλιάδην, έμπορογραμματέα και τούτον χρηματίσαντα.

Μετά τó γεύμα, του λόγου περιστραφέντος εις τά οικονομικά της Έλλάδος, ό Κυβερνήτης έπαμφελήθη της περιστάσεως να καταστήσῃ γνωστός τας περι τούτων έν γενεί θεωρίας αυτού. Άναπτύσσων δέ τά διάφορα οικονομικά συστήματα, « Ή σ' Έλλάς », είπε, « καθό κράτος μικρόν και σ' όλιγόθρονον, άνευ πλούτου, άνευ γεωργίας, σ' άνευ βιομηχανίας, άνευ τέχνης, άνευ μαθησεως, δια να κατοικηθή και άναπτυχθῇ όφείλει « να κάμη κατ' άρχάς μεγάλας θυσίας. Άνάγκην σ' δέ άπόλυτον πρό πάντων έχει κοσμοπολιτικού σ' οικονομικού οργανισμού, τούτέστι ν' άνοιξη τας « θύρας αυτής πανταχόθεν εις όλον τόν κόσμον, σ' άποκαθισταμένη, ει δυνατόν, όλόκληρος μέγας σ' έλευθερος λιμήν μεταξύ Δύσεως και Άνατολής. « Μόνον δια της γενναίας αυτής οικονομικής πολιτικής εις ός σήμερον έρίσκειται δυστυχέως περιστάσεις, θά δυνηθή να συγκεντρώσῃ εις έαυτήν σ' ταχέως όλας τας αναγκαίας ζωτικές δυνάμεις, σ' όπως πρωτεύσῃ έν τη Άνατολή, προπορευομένη « πάσης άλλης ανατολικής χώρας εις την διοργάνωσιν της εργασίας, ήτις, μάλιστα έν τῷ παρόντι αιώνι, είναι ή μόνη άληθής πρόοδος και ή « μόνη άληθής ευημερία του λαού » Και έν είδει σ' συνοπτικής έπεξηγήσεως προσέθετο: 'Αφίστατε σ' έλευθεραν την εισαγωγήν και την έξαγωγήν « παντού του Κράτους, αφαιρέσατε πάντα φραγά μιν μεταξύ ημών και όλων των λοιπών ένθων, « περιποιήθητε όμως όλοις δυνάμει την έγγειον σ' παραγωγήν και τας τέχνας, και μη φεισθήτε σ' ούδεμιάν προς τούτο θυσίαν. Διανείματε την « έθνικήν γην, εισάξατε νέας καλλιεργητικές με « θόδους, διδάξατε τόν λαόν να έργάζεται ως έργάζονται οι λαοί των πεφωτισμένων έπικρα- « τειών, και νομοθετήσατε φορολογίαν μετρίαν έ- « πί τινά έτη και άπηλλαγμένη πάσης καταθλί- « ψεως. Άν ταύτα πράξετε, ταχέως θά έχετε ό- « σα και άν θέλετε έσοδα εις τόν προϋπολογισμόν « σας, και άμέσως θά ίδῆτε τόν τόπον τούτον ά- « νακύπτοντα εκ της σμυρνηκής δυστυχίας του, « και άναζωογονούμενον έν τῇ έλευθερά και πεφω- « τισμένη άναπτύξει της εργασίας.»

Μετά είκοσαετία, άφ' ής ό Κυβερνήτης έλεγε τούς σοφούς και γενναίους τούτους λόγους ως εισαγωγήν εις την εργασίαν, ήν περιέμενε παρά του νομιζόμενου πρακτικού οικονομολόγου Ρεγνύ, όν έξετίμησεν ως *βάλασμον εις τας πληγάς του*, ως δια πᾶν άγαθόν συνείθισε να λέγη πλήρης ήμερών, ό εύφραδής μεταφράστης και πιστότατος όπαδός του Ζουη, ό άκράτος δημοκράτης της μεγάλης ημών επαναστάσεως, περιστοιχιζόμενος ένταύθα ύπό τινων νέων της εποχής του Κυβερνήτου, διηγείτο περιπαθώς τά άνωτέρω, διατηρηθέντα άπαραλλάκτως ως άπληγέλησαν τη έπιμελεία ενός των παρευθέντων. Στενάξας δέ ό ζωηρός και άκμάζων έτι την διάνοιαν γέρον πολιτικός, άνεφώνησε: « Τι θά ήτο ή Έλλάς σήμερον,

άν ό άνηρ εκείνος μίαν και μόνην δεκαετηρίδα απέροφθανε να κυβερνήσῃ αυτήν! » X.

ΔΙΑΦΟΡΑ

'Αλγεινήν ένεποίησε και ένταύθα παρά πᾶσιν έντύπωσιν ή είδησις της των έν 'Αθήναις άνακτόρων πυρκαϊάς, πάντες δέ μετά μεγίστου ένδιαφέροντος έξήτουν να μάθωσι τά αίτια της καταστροφής και την έκτασιν της προξενικήσῃς ζημίας.

— Χθές ήρξατο ένταύθα ό γενικός λεγόμενος τρυγετός της σταφίδας, την προσεχή δέ δευτέραν άρχεται και εις τά όλίγα έκείνα μέρη έν οίς ως έξ ιδιαιτέρων τοπικών περιστάσεων βραδύνει όλίγον ή ώζήμανσις του σταφιδοκάρπου. 'Ο καιρός εύτυχώς έξακολουθεί καλός δια την άποξήρανσιν, έλπίζεται δέ ότι κατά την σ' προσεχούς μηνός άρξονται αι φορτώσεις.

— Μετά πολλής λύπης μαυθάνομεν ότι επί της τραπέζης του ήμετέρου δημοτικού συμβουλίου έτέθησαν πάλιν ζητήματα τινά παλαιών άποζημιώσεων εις άκρον έξογκωμένων, αϊτινες εάν γείνωσι ποτέ δεκταί θά μαρτυρήσωσιν ότι όλίγος ύπάρχει πόνος προς τó δημοτικόν χρέμα και ότι όλίγον συναισθανόμεθα τας περιστοιχιούσας τόν δήμον ημών οικονομικάς περιστάσεις. Αί χαριστικά και διαθέσεις, ύφ' ών φαίνονται ότι έμφροϋνται ένιοι των κ. κ. δημοτ. συμβούλων, είναι καιρός να εκλείψωσι δι' ούς λόγους πάντες γνωρίζομεν.

— Διατρέθει παρ' ημίν από της παρελθούσης Κυριακής ό συμπολίτης και πρόην βουλευτής ημών κ. Άντώνιος Ρικιάκης όν οι πολυάριθμοι ένταύθα φίλοι του πάντοτε επαναβλέπουσι μετά χαράς και εις όν εις πάσαν τριαύτην εβδμήριαν έκδηλοϋσι την προς αυτόν εκτίμησιν και άγάπην των.

— Ευχαρίστως μαυθάνομεν ότι την προσεχή Κυριακήν εκτίθεται ένταύθα εις διαγωνισμόν μειοδοτικής δημοπρασίας ή παρέκτασις του όχευτός της όδοϋ Καλαβρύτων ως και ή κατασκευή τούτου επί της όδοϋ Ήλειας. Ούτω αι άρχαί έπήκουσαν εις την περι τούτου άπαίτησιν του τόπου, εις τούς ιδιώτας ήδη ένάπόκειται να μη παρεμβάλωσι προσκόμματα, δι' ακαίρων και άδικων ένστάσεων, εις συντέλεσιν έργου τόσον χρησίμου.

— Έπίσης μαυθάνομεν ότι ή Νομαρχία κατέδειξε τῷ ύπουργείω την άνάγκην της έπισταθμεύσεως ένταύθα πολεμικού τινός πλοίου κατά την εποχήν ταύτην καθ' ήν ή κίνησις του ήμετέρου λιμένος άποβαίνει ζωηροτέρα, ως και την άνάγκην της συμπληρώσεως της υγειονομικής άρχής, ήδη ότε τά των προφυλακτικών μέτρων συζητούνται έν εύρύτητι, και ότι άμφότεραι αι άνάγκαι αύται πληρωθήσονται λίαν προσεχώς.

— Αί μεταξύ της ένταύθα διοικητικής άρχής και της ήμετέρας δημοτικής σχέσεις άπεκατεστάθησαν, οδτω δέ αι άρχαί αύται από κοινοϋ ήδη μελετώσι διάφορα μέτρα αναγόμενα είτε εις τά της καθαριότητος είτε εις τά της άσφαλείας.

— 'Ο κ. Άργύριος Κουτρουβέλης έμνηστεύσατο ένταύθα την καλλίστην και χρηστήν δεσποινίδα Παναγιώταν Ίατρίδου.

— 'Ο κ. Ίωάννης Ναούμ, τέως πρόεδρος των ένταύθα πρωτοδικών διαφύλαξη πρόεδρος του έν Κωνσταντινουπόλει προξενικού δικαστηρίου. 'Ο κ. Ναούμ ως προϊστάμενος του παρ' ημίν δικαστηρίου των πρωτοδικών διεκρίθη επί φιλοπονία, νομοσύνη και άκεραιότητι, κατά την πάνδημον δ' όμολογίαν των περι τά δικαστικά παρ' ημίν ασχολουμένων

τὸ ἡμέτερον δικαστήριον διὰ τῆς μεταθέσεώς του στερεῖται δικαστοῦ ἐν πᾶσιν ἀξιοτίμου.

— Τὰ κάλλιστα τέκνα τοῦ πρό τιος ἀποβιώσαντος ἡμετέρου συμπολίτου Σπυρ. Πράτσικα, ἐκπληρῶντα τελευταίαν ἱερὰν θέλῃσιν τοῦ πατρὸς των προσήνεγκον διὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὰ τρία παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικὰ καταστήματα, τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ τὸ Βρεφοκομεῖον ἀνά δραχ. ν. χιλίας τὰ ἀδελφάτα τῶν εὐαγῶν τούτων οἰκῶν παραλαβόντα τὴν δωρεὰν παρέδωκαν τὰ δνόματα τοῦ διαθέτου καὶ τῶν δωρητῶν εἰς τὰς εὐλογίας τῶν παρ' αὐτῶν περιθαλουμένων ἀσθενῶν καὶ ἀναπήρων συμπολιτῶν μας.

— Ἐδῆμοσιεῦθη χθὲς ἀστυνομικὴ διάταξις κατὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλουν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν οἱ ἔμποροι σταφιδοκάρπου καὶ οἱ ἐπὶ δικαιοματι προμηθείας παραλαμβάνοντες τοιοῦτον (ἀποθηκᾶριοι) νὰ κανονίσωσι τὰ πεντηκοντάλιτρα καὶ εἰκοσιπεντάλιτρα σταθμὰ των συμφῶνως πρὸς τὰ παρὰ τῆ ἀστυνομία τρούμενα τοιαῦτα, ὅπως μετὰ τὴν προσήκουσαν δοκιμασίαν, σφραγισθῶσι διὰ τῆς ἀστυνομικῆς σφραγίδος.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γουλιέλμος Μόρφης δι' ἐπιστολῆς του πρὸς ἡμᾶς ἀπευθυνομένης μᾶς παρακαλεῖ νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην του πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐνταῦθα φίλους καὶ γνωρίμους του οἵτινες τόσῃν ἐδειξαν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του συμπάθειαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πολυτίμου συζύγου του.

— Ἐπίσης καὶ ἡ καλὴ δέσποινα Ἰουδὴ Μάρκου Καρδῶν ἀναχωροῦσα κατ' αὐτὰς εἰς τὴν πατρίδα τῆς Ἰταλίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της, τοῦ γνωστοῦ μουσικοδιδασκάλου Μ. Καρδῶν, ὡς ὕστατον πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν, ἐν ἧ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεβίωσε, καθῆκον της ἔκρινε νὰ ἐκφράσῃ δι' ἡμῶν δημοσίᾳ καὶ λίαν συγκινημένη τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας της πρὸς τοὺς φιλανθρώπους ἐκείνους συμπολίτας μας, οἵτινες διὰ πάσης πρᾶξιός της καὶ γενναίων συνδρομῶν, ἀνεκούφισαν τὸ ἄλγος τῆς χηρείας της, τὴν πικρίαν τῆς ὀρφανείας τῶν τέκνων της καὶ ἐχορήγησαν αὐτῇ τὰ μέσα τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν πατρίδα της, εἰς ἣν συνεπιφέρει γλυκυτάτην τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς της καὶ ἀκοίμητον τὴν μνήμην τῶν εὐεργεσιῶν ὧν ἔτυχε παρ' ἡμῖν.

— Ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καὶ τὴν ἐπομένην ἐκδεύθη προσοκόντως ὁ Ἀντώνιος Ἀναστασόπουλος, ἐκ τῶν νεωτέρων ἐμπόρων, ἀνὴρ χρηστός καὶ φιλόπονος. Ἐπὶ τῷ ἄρῳ αὐτοῦ θανάτῳ πενθεὶ ἀδελφὸς καὶ πολλοὶ συγγενεῖς, ἧ δὲ τάξις εἰς ἣν ἀνήκεν ἐξεδήλωσε, διὰ πολλῶν ἐνδείξεων συμπαθείας κατὰ τὴν κηδείαν του, τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην ἣν πρὸς αὐτὸν ἔτρεφε.

χ — Γνωστὰ ἐγένοντο τὰ σκάνδαλα ἅτινα παρήγαγεν ἐνταῦθα κατ' αὐτὰς ἡ ἀνεπιτήρητος λειτουργία ὀδικῶν τινῶν καφφενείων ἅτινα πᾶν ἄλλο ἐπηγγέλλοντο ἢ τὴν διὰ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγίαν. Πρὸ καιροῦ ὄφειλον αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ νὰ κατανοήσωσιν ὅτι τὰ ἰδρύματα ταῦτα οὐ μόνον ἀπέβησαν τὰ πλεῖστα ἐστὶν μολυσματικὰ τῶν ἡθῶν τῶν νέων καὶ τῆς κατωτάτης τοῦ λαοῦ κλάσεως, καὶ ἀφορμὴ σπατάλης πολλοῦ χρήματος, ἀλλ' ἦσαν καὶ διηνεκῆς ἀπειλὴ τῆς τάξεως καὶ ὅτι ὡς τοιαῦτα οὐδαμῶς ἔδει ν' ἀπολαύωσι τῆς ἀνοχῆς των. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπέλωσι τὰ ἀξιοθρήνητα συμβάντα τῆς παρελθούσης Τρίτης ἵνα ἐκτιμηθῇ δεόντως ἡ ἰδίότης τῶν ὀδικῶν τούτων καφφενείων ὁ ἅπαξ εἰσερχόμενος εἰς τὰ πλεῖστον αὐτῶν ἐπέβητο ὅτι ἐν αὐτοῖς ἡ μουσικὴ ἦτο τὸ πρόσχημα, κατ' οὐσίαν δὲ ἐγένοντο

ἀκόλαστα ἐντευκτήρια, ἐν εἰς τὰ ἦθη τῆς νεότητος ἐμολύνοντο θηλασίως καὶ ἡ δημοσία ἠθικὴ προσεβάλλετο εἰς τὰ καίρια. Ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων κέκληται ἡ διοίκησις νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐξουσίαν της καὶ εἰς τινὰς περιστάσεις τὴν ἐξουσίαν της καὶ ὀλίγα ἐκ τῶν ἔργων τῆς δικαιοδοσίας της εἶναι τόσον ἄξια προσοχῆς ὅσον τὰ ἐντευκτήρια ἐκεῖνα ἐν οἷς διὰ ποικίλων τρόπων καὶ μέσων ἀπευθύνονται συγχρόνως εἰς τὴν διάνοισιν, εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὰς αἰσθήσεις τοῦ ὄχλου ἢ τῆς νεαρᾶς ἡλικίας. Πεποιθήμεν ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀστυνομία θέλει διαρρυθμίσει πρεπόντως καὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο καὶ ὅτι θὰ ἀπαλλάξῃ ὅσον τάχιστα τὴν πόλιν ἐκ τῶν δημοσίων ἐκείνων θηλασιῶν ἅτινα ἐγένοντο σκανδαλώδη, οὕτω δὲ δὲν θὰ γίνῃ ἀνάγκη νὰ ἐπανέλθωμεν πλέον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

χ — Τὰ περὶ τοῦ χειμερινοῦ θεάτρου ἀποφασισθέντα ὑπέστησαν παρὰ τοῦ ἰδίου δομοτικού συμβουλίου ἀλλοίωσιν τινὰ ἐπὶ τὸ βέλτιον. Δεύτεραι σκέψεις ἐπεισαν φαίνεται τὸ δημοτ. συμβούλιον, ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀποκλεισθῇ τὸ ἰταλικὸν μελόδραμα κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα καὶ ἀπεφάσισε τὴν ἐκχώρησιν τοῦ δημοτ. θεάτρου εἰς ἐργολάβον ἰταλικὸν μελοδράματος. ἂν παρουσιασθῇ τοιοῦτος, ἀνευ ὁμοῦ ἐπιδόματος ἐκ τοῦ δημοτικού ταμείου, ἡ ἐπιτυχία τοῦ πράγματος, ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν εἶναι εὐκόλος, διότι δυστυχῶς οἱ παρ' ἡμῖν ἐργολάβοι δὲν στηρίζουσι τὰς τοῦ κέρδους προσδοκίας των εἰς τὴν ἐπιτυχήν κατάρτισιν τῶν θιάσων των καὶ εἰς τὴν καλὴν διαχειρίσιν, ἀλλ' εἰς τὸ ἔτοιμον κέρδος τῆς δημοτ. ἐπιχορηγήσεως καὶ τὰς διαφόρους προκαταβολὰς, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἔχουν κατανοήσει πλέον ὅτι, πέντε μόναι παραστάσεις ἐπιτυχεῖς, δύνανται νὰ προσπορήσωσιν αὐτοῖς τὸ ποσὸν τοῦ δημοτ. ἐπιδόματος, καλὴ δὲ διεξαγωγὴ τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ περιποιήσῃ αὐτοῖς οὐ μόνον τὰς προκαταβολὰς, ἀλλὰ τελείας συνδρομὰς καὶ πλήρη τὰ ἐνοίκια θεωρείων κλπ. ἅτινα ἀνέρχονται ἐνταῦθα εἰς ποσὸν σημαντικόν. Τὰ ὀλίγα ταῦτα ὑποβάλλομεν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐπιμέλων ν' ἀναλάβωσι τὴν ἐργολαλίαν τοῦ θεάτρου. Πατρῶν, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη καλῶς μελετωμένη καὶ καλλήτερον διεξετασμένη, δὲν δύναται ν' ἀποβῇ ποτὲ ἐπιζήτμια.

χ — Ὁ ἡμέτερος κ. δήμαρχος θέλων νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεάτρου, ὑπὸ τοὺς ἄνω ὅρους, κατήρτισεν ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν κ.κ. Ἰω. Μανιάκη, Ἰω. Μακρυγιάννη, Ἰω. Λυμπεράλη καὶ Ν. Φινοπούλου εἰς ἣν ἐχορήγησε τὴν ἐξουσίαν νὰ διαπραγματευθῇ πρὸς τοὺς παρουσιασθησομένους ἐργολάβους, νὰ προτιμηθῇ ἐκ τούτων τὸν πλεονέστερον παρέχοντα ἐγγυήσεις περὶ καλῆς καὶ τιμᾶς διαχειρίσεως καὶ νὰ συνάψῃ τὸ συμβόλαιον τῆς ἐργολαβίας ὑφ' οὗς ὅρους ἤθελεν ἐγκρίνει ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, ἧς ἡ κατάρτισις ἐστὶν ὁμολογουμένως ἐπιτυχιστάτη δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε κατηρτίσθη θεατρικὴ ἐπιτροπὴ καταλληλοτέρα.

— Ἀφ' ἱκανοῦ χρόνου συζητεῖται ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὸ ζήτημα τῆς ἀνυψώσεως τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς διότι ἀληθῶς εἶναι σκληρότατον Ῥωμοῦνοι καὶ Βούλγαροι καὶ Σέρβοι νὰ ἔχωσι σκηνὴν ἔθνικὴν, ἡμεῖς δ' οἱ Ἕλληνες οἱ πασῶν ἀρίστην ἱστορίαν καὶ φιλολογίαν ἔχοντες νὰ στερωμέθα τοιαύτης. Ταῦτα ἀναλογιζόμενοι ἐκλεκτοὶ ἐν Ἀθῆναις ἄνδρες συνέστησαν τὸν ἐν Ἀθῆναις ἔθνη. δραματικὸν Σύλλογον ἀρξάμενον ἤδη τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ μετ' ἀξιοπαίλου ζήλου. Κατὰ τὸν κανονισμόν αὐτοῦ θίσασιν καταρτιζόμενοι ὑπὸ νέων λογίων θὰ ἀποστέλλωνται καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ὅπως διδάσκωσι δράματα ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῶν κριτῶν τοῦ Συλλόγου. Τὸ Δημοτ. ἡμῶν Συμβούλιον ἐνόμισε καθῆκον ἔθνικόν νὰ συνδράμῃ τὸν Σύλλογον τοῦτον μετ' ἀξιοπαίλου φιλοτιμίας ἀναδει-

κνύον τὴν πόλιν ἡμῶν, ἧς ἐπωτογωνίστησε πάντοτε εἰς τὰ ἔθνικὰ ζητήματα ἐχορήγησε δ' ἀποξ. δραχ. 500. Ὡσαύτως μαθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι ὁμοίαν φιλοτιμίαν ἐπιδεικνύων καὶ ὁ δήμος Ἀγίων συνεισέφερε δραχμὰς 400, πεποιθήμεν δὲ ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ δήμοι τοῦ κράτους θὰ μιμηθῶσι τὸ ἀξίωμα τοῦτο παράδειγμα.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἰουλίου 20. Ἐν τῇ συνοικίᾳ α' Ἀγίου Ἀθανασίου τῆς ἄνω πόλεως ἡ Μαργαρίτα σύζυγος Νικολάου Τσουγκράνα. μετὰ μικρὰν φιλονικίαν, ἐπυροβόλησε διὰ πιστολίου κατὰ τοῦ Ἀνδρ. Τομαρᾶ, ἀνεπιτυχῶς ἐπὶ λόγῳ ὅτι οὗτος ἠπέλει νὰ κακοποιήσῃ ἢ νὰ φονεύσῃ τὸν υἱόν της.

χ — Τὴν νύκτα τῆς 21ης πρὸς τὴν 22αν, περὶ ὥραν 3ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἐκλάπησαν ἐκ τινος οἰκίσκου ἐν τῷ κήπῳ Σακέτου πράγματα τινὰ ἀνήκοντα εἰς μίαν Ἰταλίδα ἐκ τῶν τοῦ θιάσου τοῦ ἐν τῷ κήπῳ ἐκείνῳ ὀδικῶ καφφενείου. Συνελήφθησαν ἀμέσως ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων οἱ ἐνοχοὶ τῆς κλοπῆς Βασίλειος Νικολόπουλος καὶ Ἀλέξιος Τσουνόπουλος, οἵτινες ἦσαν ὑπηρετὰ τοῦ ἐν λόγῳ ὀδικῶ καφφενείου καὶ οἵτινες παρεπέμφθησαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Ἰουλίου 22. Ὁ Δημ. Θεοδωρόπουλος ἡ Νεζερίτης ἐτραυματίσεν ἐν τῇ πλατείᾳ Ἐγεωργίου τὸν Γεώργιον Κωνσταντινίπουλον, συλληφθεὶς δὲ ὠδηγήθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν συμπλοκῇ μεταξὺ Γεωργίου Θωμᾶ καὶ Σπύρου Σιδεροκαστρίτου, ὁ πρῶτος ἤκισε τὸν δευτέρον, συλληφθεὶς δὲ ὠδηγήθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα. Τὴν νύκτα τῆς 22ας πρὸς τὴν 23ην Κεφαλληνίτις Γεράσιμος Ζαχαράτος, ἐκλεψεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Γεωργίου Ρούφου διάφορα πράγματα ἀξίας δραχμῶν χιλίων, ἐνῶ δ' ἐξήρχετο τῆς οἰκίας περὶ ὥραν 4ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον, συνελήφθη ὑπὸ ἀστυνομικῶν κλητῆρων καὶ ὠδηγήθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα μετὰ τῶν κλοπιμαίων, ἅτινα ἀπεδόθησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν.

Ὁ κλέπτης ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ προφυλακίσθη, λέγει δὲ ὅτι εἶχεν εἰσέλθῃ εἰς τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς 3ης ἐσπερινῆς ὥρας καὶ ἐκρύπτετο ὑπὸ τὴν κλίμακα, μέχρις οὗ, κοιμηθέντων πάντων τῶν ἐνοίκων, ἐπελήθη τοῦ ἔργου του. Ἰουλίου 24. — Ὁ Παναγῆς Τσόνης ἐτραυματίσεν εἰς τὸ πρόσωπον διὰ λίθου τὸν Β. Γιαννακόπουλον, συλληφθεὶς δὲ ὠδηγήθη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα. — Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Γεώργιος Στριφτούλιας ἐτραυματίσεν διὰ ῥάβδου τὸν Ἰωάννην Ντρούμαν ἐλαφρῶς εἰς τὴν χεῖρα. — Τὴν νύκτα τῆς 24 πρὸς τὴν 25 γνωστοὶ τινες παραξίαι Ἀνδρ. Μιναρδέλης, Ἀνδρ. Μυτάκης ἡ Καργιάλας, Ἰχθυοπῶλαι, καὶ Βύαγγέλης Κουταβάς ἡ Ἀγριος καφφεπῶλης ἐπέμενον νὰ μέλουν ἐντὸς τοῦ ὀδικῶ καφφενείου τοῦ Ἀνδρ. Γουμενιτσάνου μετὰ τὴν διάλυσίν του, ὁπότε τοῖς ἐγένετο παρατήρησις νὰ ἐξέλθουν, τοῦθ' ὅπου ἐξελαβον ὡς προσβλητικὸν καὶ προεκάλεσαν σοβαρὰν διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως, καθῶσον πρόβησαν καὶ εἰς πυροβολισμοὺς διὰ πολυκρότων ἀνευ ἀποτελέσματος τινος κατὰ δύο ἀξίωματικῶν, οἵτινες ἠθέλησαν νὰ τοῖς ἐπιβάλουν ἀποχὴν ἀπὸ τῶν συνήθων αὐτοῖς βίαιότητων. Συλληφθεὶς ὑπὸ ἀστυνομικῶν κλητῆρων ὁ εἰς αὐτῶν, ὁ Βύαγγέλης Ἀγριος, ὠδηγήθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα. Ἐκ τῶν δύο ἄλλων, οἵτινες κατεδιώχθησαν ὑπὸ ἀρχικλητῆρων, ὁ εἰς ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὁ ἄλλος διέφυγεν τὴν σύλληψιν διὰ φυγῆς τετραυματισμένος. — Ἰουλίου 26 — Συμπλακείσαι διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὰς μετὰ διαφόρων ἀτόμων σχέσεις των αἰκοναὶ γυναῖκες Βασιλικῆ Παρτιδοπούλου καὶ Ἀγγέλικα Σπυροπούλου ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς δευτέρας,

ἀλληλετραυματίσθησαν διὰ διαφόρων σκευῶν, ἀ-
τινα ἐθραυσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς των.

Δι' αὐθιγίας ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου
κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23 καὶ 26 λήγοντος,
κατεδικάσθησαν εἰς ἀνάλογον ἕκαστος πρόστιμον
εἰ Ἄνδρ. Σταθόπουλος, Ἀγγελῆς Κυριακόπουλος
καὶ Νικ. Καρέλης, διότι ἐπώλουν ἄρτον ἐλλειπῆ
κατὰ τὸ βάρος καὶ κακῆς ποιότητος, Πέτρος Πα-
νόπουλος, Νικόλαος Κόρζας, Σωτ. Σπανόπουλος
Ἰω. Ἰατρίδης, Ἰω. Χρηστόπουλος, Μιχαὴλ Ἀρ-
γίτης, Διον. Κρίκης, διότι εἶχον ἀνοικτὰ τὰ καφ-
φενεῖα ἢ οἶνοπωλεία των μετὰ τὴν ὠρισμένην
ῥαυ, Νικόλ. Παπαδάτος Ἀριστ. Ἀλπουχωρίτης,
Παναγ. Παπαδάτος, Γεώργ. Βλασταράκης, Κωνσ.
Φλαμῆς, Παντελῆς Γκίκας, καὶ Διον. Παπαδάτος
ἀμαξήλατοι διότι παρεβίασαν τὴν περὶ διατιμή-
σεως τῶν ἀγωγίων καὶ σταθμεύσεως τῶν ἀμαξῶν
ἀστυνομικὴν διάταξιν, Γεώργ. Πομόνης, Νικολ.
Χαρίτης, Ἰωάννης Λαζαρίδης, Χαραλ. Ῥυδίτης,
διότι παρεβίασαν τὴν περὶ πεζοδρομίων ἀστυνο-
μικὴν διάταξιν, Ἄνδρ. Φιλιππόπουλος, Παναγ.
Πόλλας, Ἄνδρ. Κουφόπουλος διότι ἐπώλουν ἰχθῦς
ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Παναγ. Χαραλαμπόπουλος,
Δημ. Μιχαλόπουλος, Παναγ. Σοφιανόπουλος, Ἀ-
ναστάσιος Κωνσταντινόπουλος, Νωνστ. Κωνσταν-
τινόπουλος, Ἀποστόλης Κάβδουρας, Ἄνδρ. Μου-
σακόπουλος, Σταῦρος Μανιάτης, Ἰωάννης Καινού-
ργιος, Γεώργ. Ἀλ. Δουζίνας, Μιχαὴλ Καλλιόφας,
Ἀποστ. Λάμπας, Παναγ. Γάτσος, Εὐστάθ. Χρη-
στόπουλος, Νικολ. Χρηστοδούλου, Ἰωάννης Κα-
ράντες διότι εἶχον ἐρριμένας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀλαθα-
σίας, καὶ Βασίλ. Τσεκούρας, διότι εἶχον ἐναποτι-
θεμένα δέρματα μεγάλης ποσότητος εἰς ἀποθή-
κην ἐντός τῆς πόλεως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἀστυνομίας)

Αἱ ἐξετάσεις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ν.
Ἀργυριάδου ἐκπαιδευτηρίου ἀρξάμεναι τὴν 30
Ἰουνίου, ἔληξαν τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός. Παρα-
κολουθήσας δὲ αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πα-
ρετήρησα μετ' εὐχαριστήσεώς μου ὅτι πάντες οἱ
μαθηταί, χειραγωγούμενοι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ,
ἀνδρὸς διακεκριμένου ἐπὶ ἱκανότητι καὶ ἀρετῇ καὶ
διαφλεγόμενου ὑπ' ἀπεριγράπτου ἔρωτος διὰ τὴν
ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπειστευ-
μένης αὐτῷ νεαρῆς ἡλικίας, ἀνέπτυξαν τοιαύτην
πρόδοτον, ὡς δὲν προσεδόκα τις ἀπὸ νέων τοιαύ-
της ἡλικίας. Ἡ ἀκριβὴς γνῶσις τοῦ ἀναγιγνωσκο-
μένου συγγραφέως, ἡ διήγησις πολλῶν ἱστορικῶν
καὶ μυθικῶν ἀντικειμένων, ἡ εὐχέρεια περὶ τὸ τε-
χνολογεῖν καὶ γράφειν δὲν συνεκίνησαν τὸσον ἐμὲ
ὡς καὶ τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον, ὅσον ἡ ἀφε-
λῆς ἀφήγησις περὶ τῶν διαφόρων ἀστερισμῶν καὶ
τοῦ πλανητικοῦ συστήματος, τῆς ιδιότητος τῶν
στερεῶν σωμάτων, περὶ τῆς θερμοκρασίας, περὶ
ζώων καὶ φυτῶν καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀντικει-
μένων, ἅτινα ἐπέσφραξαν τὴν γενικὴν ἐπευφημίαν. Τὰ
δὲ ἀποτελέσματα ταῦτα δὲν ἤθελον ὑπάρξει
τοιαῦτα, ἐὰν δὲν ἐφιλοτιμεῖτο ἢ διεύθυνσις νὰ ὑ-
ποδοιχθῆσιν τοὺς μαθητὰς διὰ τοῦ μέσου τῶν ἀ-
ποδείξεων. Διὸ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ αἰθου-
σαι τῶν παραδόσεων ἦσαν ἐστολισμέναι δι' εἰκό-
νων ἀπάντων τῶν παραδιδόμενων μαθημάτων, αἴ-
τινες κατ' ἐμὲ εἶναι τὰ ἀριστα βοηθήματα τῆς
καλουμένης νέας μεθόδου.

Ἐὶς δὲ τὸ Ἕλλην. τμήμα παρετήρησα ὅτι ἦτο
συγκροτημένον ὑπ' ἀνδρῶν ἐχόντων τὴν φιλοτιμίαν
τοῦ τίς νὰ ὑπερβῆ τὸν ἄλλον, ἕνεκα τοῦ ὁποῦ
ἐγεννήθησαν καρποὶ ἀγλαώτατοι. Μὴ ἐπιθυμῶν δὲ
νὰ ἐνδιατρίψω πλέον ἐν τοῖς διαφόροις μαθήμασιν,
εἰς ἃ ἐδιδάχθησαν οἱ μαθηταί ἀποφαίνομαι μόνον
ὅτι καὶ ἐνταῦθα διδάσκαλοι καὶ οἱ μαθηταί ἀμιγ-
λῶμενοι εἰς τὸ στάδιον τῆς διανοητικῆς ἀσκήσεως
ὑπερέβησαν τὰς προσδοκίας τῶν φιλομαθῶν

ἀκροατῶν καὶ ἀπέσπασαν τοὺς δικαίους παρ' αὐ-
τῶν ἐπαίνους.

Ἡ δ' ἐπίδοσις, ὡς ἔπος εἰπεῖν τῶν μαθητῶν
τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου εἰς τὰ μαθήματα ὅ
πῆρξεν ἀρίστη οὐδενὸς φεισθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ
κ. Διευθυντοῦ.

Ἄλλ' ἐνὸς τοσαύτη φροντίς κατεβλήθη πρὸς
τὴν ἀσκήσιν τῶν διαφόρων μαθημάτων, δὲν ἤμε-
λήθη καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ ἡ φωνητικὴ καὶ ἡ
ὀργανικὴ μουσικὴ, μαθήματα ἅτινα κρατῶνται
τὸ πᾶμα, ὑψοῦσι τὴν διάνοιαν καὶ ἐξευγενίζουσι
τὰ ἦθη καθόλου δὲ καὶ εἰς τὰ μαθήματα ταῦτα
δοκιμασθέντες οἱ μαθηταί ἐξετέλεσαν ἐπιτυχῶς
διάφορα γυμνάσια ἐν τοῖς γυμναστηρίοις, ἐξετά-
σθησαν τὸ γραμματικὸν μέρος τῆς μουσικῆς καὶ
ἐψάλλαν ὑπὸ τὴν ἐδηγίαν τῶν μουσικοδιδασκάλων
κ. κ. Τίβερ καὶ Μπίτζ διάφορα ἄσματα ἐμμελῆ,
ἐξ ὧν τὰ πλείω δείγματα εἶνε ὁ Περιπλανώ-
μενος καὶ τὸ πολύτροπον καὶ τερπνὸν λομ-
βαρδιανὸν ἄσμα.

Οὕτω δὲ πανηγυρικῶς παραταθεισῶν τῶν ἐξε-
τάσεων συγχάρομεν ἀπὸ καρδίας ἐπὶ τοῖς ἀρί-
στοις καρποῖς τοῖς τε γονεῦσι καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ
διευθυντῇ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ.

Διατελῶ πρόθυμος

Β.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Καταρτίσας καὶ τὴν Γ' τάξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ
σχολείου ἄρχομαι τῶν ἐγγραφῶν καὶ τῶν παρα-
δόσεων τῶν πρῶτῶν μαθημάτων τὴν Δ' τοῦ ἐ-
λευσομένου μηνός Αὐγούστου.

Τοῦτο γνωστοποιῶν τοῖς ἐνδιαφερομένοις πα-
ρακαλῶ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ μοὶ ἐμπιστευθῶσι
τὴν μόρφωσιν τῶν φιλιτάτων των ἵνα ἐγγράψωσιν
αὐτὰ ἐντός τοῦ τεταγμένου ὑπὸ τοῦ νόμου χρόνου,
ὅπως δυνηθῶ ἐνωρὶς νὰ ἐπιληφθῶ τῶν ἐμῶν κα-
θηκόντων.

Τὸ δὲ πρωτικὸν τὸ ὁποῖον θὰ διδάξῃ ἐν τῷ
Λυκείῳ μου θέλω γνωστοποιῆσαι ἐν καιρῷ ἔσεται
δὲ καὶ ἐφέτος κατὰ τὰς προσδοκίας τῶν συμπολι-
τῶν μου.

Ἐν Πάτραις 18 Ἰουλίου 1884.

Ὁ Διευθυντῆς
Νικόλαος Ἀργυριάδης

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀριστοτέλης Γραμματικῆς ἐπα-
νελθὼν ἐκ Παρισίων, ἔνα ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἡ-
σκήθη ἐν διαφόροις νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, ἀ-
κολουθήσας τὰς νέας τῆς ἐπιστήμης προόδους, ἀ-
πεκατεστάθη ἐνταῦθα.

Δέχεται καὶ κατ' οἶον ἐπισκέψεις, (οἰκία Β.
Νικολοπούλου πρῶτην Λεπρωσιῶτου ἐν Μαρκάτω)
ἀπὸ τῆς 10—11 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ. Διὰ δὲ
τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

Ἀπὸ τῆς α' τοῦ προσεχοῦς μηνός Ὀκτωβρίου
ε. ε. ἐνοικιάζεται ἢ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαθρότων
νεόδμητος οἰκία Π. Κοῦδᾶ, ἐν ἣ κατοικεῖ ἤδη ὁ
κ. Περ. Καλαμογάρτης.

Οἱ βουλομένοι νὰ τὴν ἐνοικιάσωσιν, ἀπευθυνθή-
τωσαν εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην.

Ἐνοικιάζεται ἡ εὐάερτος καὶ εὐρύχωρος οἰκία,
κειμένη παρὰ τῇ ἀρκτικῇ πλευρᾷ τῆς πόλεως Πα-
τρῶν, πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ κυρίου Καλογοράκη,
τῆς ἰδιοκτητῆρας χήρας Ἀριστείδους Μπουκαούρη.
Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδιοκτητῆρᾳ

Γνωστοποιεῖται εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ὅτι,
ἐπειδὴ τὰ Ἱταλικά ἀτμόπλοια θέλουσιν ἀποπλέει
τοῦ λοιποῦ ἐκ Πειραιῶς ἐκάστην πρῶτην Κυριακῆς
διὰ Βρενθῆσιον τὸ Ταχυδρομεῖον Πατρῶν θέλει δέ-
χεσθαι ἀλληλογραφίαν δι' Εὐρώπην καὶ ἐκάστην
Πέμπτην καὶ Παρασκευὴν μέχρι τῆς 7 ὥρας μ. μ.
ἀποστελλομένην διὰ τῆς ἀνωτέρω εὐκαιρίας.

(Ἐκ τοῦ Ταχ. γραφείου Πατρῶν).

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ τῆς 11 προσεχοῦς
Αὐγούστου ἡ γωνία κατὰ τὴν πλατείαν
«Ἀμαλίας» οἰκία τοῦ κ. Θ. Δ. Λάγγουρα
(πρῶτην ἀδελφῶν Νικολάου). Πληροφορίαι εἰς
τὸν ἴδιον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πλησίον τῆς Ἀγγλικῆς ἐκ-
κλησίας νεόδμητος οἰκία, ἔχουσα ἐπτὰ εὐάερα
δωμάτια καὶ πάντα τὰ χρειώδη. — Πληροφορίαι
ἀπὸ τῷ γραφείῳ Σταυροπούλου καὶ Κυριακου-
άκου.

Παιδαγωγὸς Ἑλβετὶς γωρρίζουσα τὴν Γαλλι-
κὴν καὶ Ἱταλικὴν ὡς καὶ κλειδοκύμβαλον ζητεῖ
θέσιν ἐν τινι οἰκογενείᾳ.

Πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ
«Φορολογουμένου»

ΑΝΘΗ ΤΕΧΝΗΤΑ

(Ἐγχώριος βιομηχανία)

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Εἰς τὸ κηροπλαστεῖον τοῦ Ἰωάννου Μ. Ἡ-
λιοπούλου, κατὰ τὴν ὁδὸν «Ἐρμού», πω-
λοῦνται ἀνθη τεχνητὰ ἐκ κηροῦ ἀρί-
στης κατασκευῆς, ἰδίᾳ στέφανοι νυμ-
φικοὶ κλπ. γυρλάνται διὰ παντοειδῆς
χρήσεις καὶ καλλωπισμούς, εἰς τιμὰς κατὰ
30 τοῖς ἑκατὸν χαμηλωτέρας τῶν ἐξ Εὐρώ-
πης εἰσκομιζομένων ἐνταῦθα.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶναι τὸ παρὰ τὴν μέ-
σηδρινὴν αἰμασίαν κείμενον εὐάερον «Ξενο-
δοχεῖον τοῦ λαοῦ». Διευθυνόμενον δ' ἤδη ὑπὸ
τοῦ γνωστοῦ ἰδιοτρόπου ἐπὶ φιλοκαλίᾳ καὶ κα-
θαριότητι κ. Ἰωάννη Λαγωγιάνη, οἱ προσερ-
χόμενοι θέλουσιν εὐρίσκει ἐκεῖ ὄχι μόνον
τὴν καθαρὰν καὶ εὐωνον τιμὴν τῶν φαγητῶν,
καὶ ἐξαιρετικὴν περιποίησιν, ἣτις τολμῶμεν
νὰ εἴπωμεν ὅτι σπανίζει εἰς τὰ ἐνταῦθα ξε-
νοδοχεῖα, ἀλλὰ καὶ δειπνῶντες, τὰ ὦτα των
θὰ πλείτωσιν αἱ καλλικέλαδοι φωναὶ τῶν
παραπλεύρως αἰωδῶν (καφε σαντάν.)